

O scrisoare de la Muselim-Selo

George Coșbuc

Măicuță dragă, cartea mea
Găsească mi-te-n pace!
Pe-aici e vânt și vreme grea,
Și-Anton al Anei zace
De patru luni, și-i slab și tras,
Să-l vezi, că-ți vine plânsul,
Că numai oasele-au rămas
Și sufletul dintr-însul.

Apoi, să știi c-a fost război
Și moarte-aici, nu șagă:
Cădeau pe dealuri, dintre noi,
Ca frunza, mamă dragă.
Și acolo-n deal, cum fulgera,
Un plumb simții că vine
Și n-avu loc, cât larg era,
Decât în piept la mine.

Mi-e bine-acum, și-aşa socot
Că nu va trece luna
Și-oi fi scăpat de-aici de tot.
Dar vezi te rog de una:
Să nu mai faci cum ai făcut
S-aduni la tine satul,
De veselă că ți-ai văzut
Acasă iar băiatul!

Să vezi pe-aici și ciungi și-ologi!
Hristos să-i miluiască!
Tu mergi la popa-n sat să-l rogi
O slujbă să-mi citească.
Puteri de nu vei fi având
De plată, vorba-i lasă,
Că-i voi lucra o zi, oricând,
La-ntorsul meu acasă.

Pe Nuțu vi-l lăsasem mic,
Cu creștetul cât masa
O fi acum strengar voinic
Și vă răstoarnă casa?
Făcutu i-ată și lui la fel
Căciulă, cum am vrut-o?
Aveam o piele-n pod, de miel,

POEZII ONLINE

Doar nu veți fi vândut-o?

Nevestei mele să-i mai spui
Să-mi cumpere o coasă,
Cea veche nu știu este-ori nu-i
Și-o fi acum și roasă
De când rugina scurmă-n ea.
Să-mi văd, o date-ar sfântul,
Cum cade iarba-n fața mea
Și-mi bate-n plete vântul!

Ea lupte-se cum biet o știi,
C-aşa ne dete soarta,
Că și noi ne-am luptat pe-aci
Cu greul și cu moartea;
Dar l-a ajuns și pe harap
Blestemele și plânsul,
Că noi i ne-am ținut de cap
Și-ntrărăm după dânsul.

Și i-am făcut, măicuță, vânt!
L-am scos de tot din țară,
Măcar stătea pe sub pământ
Și nu ieșea pe-afară.
Și-am prins și pe-mpăratul lor,
Pe Osman nebiruitul,
Că-l împușcase-ntr-un picior
Și-aşa i-a fost sfârșitul.

Păi, ne ținea pesemne proști,
Să-și joace hopa-tropa,
Că nu puteam să batem oști!
Dar poate taica popa
V-a spus de prin gazete tot
El cum și-a dat juncanii?
Acum i-aș cumpăra, să pot,
Dar nu mai am, azi, banii.

Mă doare-n piept, dar nu să țip,
Și-aşa mi-e dor de-acasă,
Și-aș vrea să plec, dar nu e chip
Că vodă nu mă lasă.
Dar uite, nu e nu știu cât
O lună chinuită,
Și-o să te strâng de după gât,
Măicuța mea iubită...

Aşa mi-a spus Ion să-ți scriu,

POEZII ONLINE

Iubească-ți-l pământul!
Și-am tot lăsat, până fost viu,
Și-mi țin acum cuvântul.
Să te mângâie Dumnezeu,
C-așa e la bătaie
Și-am scris această carte eu,
Căprarul Nicolae.